

[Axel Dam.]

fale dem, der kan tiltræde Lovforslaget, at stemme for det uden Hensyn til, at det naturligvis ikke bliver vedtaget.

Søren P. Larsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

forkastedes med 122 Stemmer mod 16.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4691).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Rahbek): Ved denne Sags anden Behandling udtalte Ordføreren for det ærede socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Sundbo, at man savnede en virkelig Begrundelse for dette Lovforslag. Naar jeg ved denne Lejlighed ikke imødegik dette, skyldtes det ikke Mangel paa en Begrundelse, men alene Hensynet til Forretningsordenen, der som bekendt ved anden Behandling ikke tillader en almindelig Drøftelse af Lovforslags Indhold. Jeg skal imidlertid nu ganske kort søge at fremsætte en Begrundelse for, at i hvert Fald mit Parti kan slutte sig til Lovforslaget. Saa længe vi har haft kommunalt Selvstyre her i Landet, har det været saaledes, at en Betingelse for at have kommunal Valgret var, at man havde præsteret den paalignede Ydelse til de fælles kommunale Formaal. Disse Ydelser har været af forskellig Art. Tidligere, som udtrykt i Kommunalloven af 1867, spillede Arbejdsydelse under forskellige Former en forholdsvis stor Rolle. Senere er vi gaaet over til næsten udelukkende Pengeydelser. Men Kravet om en Forbindelse mellem Skattebetaling og Valgret er opretholdt. At de Opgaver, der er lagt over paa Kommunerne, er blevet baade flere og større, kan jo ikke begrunde en ændret Opfattelse af dette Forhold. Tværtimod, jo større økonomiske Opgaver, Kommunerne

faar, des vigtigere er det, at hver enkelt Skatteyder betaler sin Del til Fællesudgifterne. Jeg for min Del tror, at Rigsdagen skal være meget forsigtig med at lave Love, der enten direkte eller indirekte svækker Folks Lyst og Villie til at betale deres Skat.

Jeg nævnte ved første Behandling, at man har fortolket Loven af 1924 om kommunale Valg paa en saadan Maade, at det har muliggjort for Vælgere at bevare deres Valgret, til Trods for at de kun havde betalt eller faaet eftergivet den dem for det sidste Kvartal paalignede Skat, medens de i øvrigt stod i Restance med Skattebeløb for tidligere Kvartaler. Naar Lovens Ordlyd tillader en saadan Fortolkning, er efter vor Mening en Ændring nødvendig, hvis man i Fremtiden ønsker at opretholde en rimelig Forbindelse mellem Borgerret og Borgerpligt. Det Princip har Socialdemokraterne jo hidtil været enige med os andre i. Der er Gang paa Gang under denne Sags Behandling her i Tinget gjort opmærksom paa, at saa sent som i 1924 stillede Socialdemokraterne med det ærede Medlem Hr. Sundbo som Ordfører et Lovforslag, der gik ud paa, at den, der staar i Restance for mere end et halvt Aar kommunal Skat, skal slettes af de kommunale Valgsteder. Ved anden Behandling udtalte den højtærede Indenrigsminister, at hvis man fra Socialdemokratiet stadig stod paa det Standpunkt, var Ministeren i høj Grad villig til Forhandling. Jeg kan paa mit Partis Vegne fuldt ud give denne Udtalelse Tilslutning. Men desværre viste det sig, at det ærede Medlem Hr. Sundbo ikke var hjemme ved denne Lejlighed.

Tager man et andet Omraade, hvor Socialdemokraterne selv er Herrer, nemlig Fagforeningerne, faar man ogsaa et noget andet Billede frem. Jeg staar her med en lille Notits, som siger mere end mange Ord. Det er en Notits, der stod i „Demokraten“ i Aarhus for den 27. Januar — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Linier heraf —:

„Arbejdsmandenes Fagforening i Grenaa har slettet følgende Medlemmer for Gæld.“

Saa kommer Navnene paa en Række Fagforeningsmedlemmer, der ikke har betalt deres Kontingent og derfor er slettet som Medlemmer af Foreningen. Dette socialdemokratiske Organ i Aarhus er i det hele taget meget interessant at studere. I Nummeret for 6. Februar finder man saaledes en anden Notits, som endnu tydeligere udtrykker, hvad Hensigten er. Den staar under Rubrikken: Faglige Meddelelser og er stilet til Sadelmagerne og Tapetsernerne i